

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko M. P.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 marca 2008 r., opartej na obu podstawach kasacyjnych określonych w art. 398³ § 1 k.p.c., pozwana M. P. zarzuciła naruszenia przepisu art. 5 k.c. oraz art. 17 § 1 k.p.c. Powołując się na wskazane podstawy, wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zastępujący pozwaną adwokat wyjaśnił w skardze, że mimo wcześniejszej odmowy jej sporządzenia oraz „mimo treści art. 398 § 4 KPC” zdecydował się na wniesienie skargi z uwagi na nieporadność i trudną sytuację majątkową rodziny skarżącej. Skarga kasacyjna została sformułowana m.in. z pominięciem uzasadnienia podstaw, na których środek ten oparto.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna, gdyż nie spełnia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. Okoliczność ta przesądza o braku potrzeby badania tego środka pod kątem spełnienia pozostałych ustawowych przesłanek.

W skardze zaniechano przedstawienia argumentacji, która wyjaśniałaby na czym konkretnie - według pozwanej - polegało naruszenie podniesionych w ramach podstaw skargi przepisów prawa, i która miałaby przekonać Sąd Najwyższy o tym, że do zarzucanych uchybień rzeczywiście doszło. Pełnomocnik reprezentujący skarżącą całkowicie zaniechał w tym zakresie (czyniąc to świadomie, na co wskazują wywody skargi) jakichkolwiek wyjaśnień, ograniczając się jedynie do przytoczenia podstaw skargi. Obowiązek uzasadnienia tych podstaw, spoczywający na skarżącym w myśl art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c., wiąże się z istotą skargi jako środka zaskarżenia. Strona wnosząca skargę musi zatem precyzyjnie wyjaśnić dlaczego - jej zdaniem - skarga jest zasadna i powinna zostać uwzględniona. Zaniechanie przedstawienia stosownej argumentacji powoduje, że skarga staje się środkiem niezupełnym, który w rzeczywistości jest tylko namiastką, pozorem skargi kasacyjnej przewidzianej w kodeksie postępowania cywilnego (por. postanowienie SN z dnia 21 maja 1998 r., III CKN 245/98, Prok. i Pr. 1999, nr 2, poz. 36). Rozpoznanie tak skonstruowanej skargi prowadziłoby do sytuacji, w której Sąd Najwyższy musiałby doszukiwać się motywów, jakimi kierował się autor skargi, podnosząc nieskonkretyzowane zarzuty, co, ze względu na zakres kognicji tego Sądu i przyjęty model postępowania skargowego, byłoby niedopuszczalne. Brak uzasadnienia podstaw kasacyjnych powoduje zatem, że ocena przedstawionych w ich ramach zarzutów nie jest w ogóle możliwa.

Uzasadnienie podstaw kasacyjnych stanowi jeden z zasadniczych elementów konstrukcyjnych skargi. Jego pominięcie powoduje, że skarga kasacyjna dotknięta jest brakiem nieusuwalnym, co pociąga za sobą konieczność odrzucenia jej wprost bez wezwania do naprawienia wskazanej wady (por. np. postanowienie SN z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59, uzasadnienie postanowienia SN z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151, czy też postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 161/05, nie publ.) i tak też Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. uczynił, skoro nie dokonał tego Sąd odwoławczy (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).